

[Korsgaard.]

tydeligt, men man vil dog vistnok med nogenlunde Sikkerhed kunne sige, at Interesser af den Art er der ikke i Banerne. Om der er mere almene nationale Interesser, til en vis Grad følelsesbetonede Interesser, kan jeg ikke rigtig afgøre; jeg er ikke selv fra de Egne og kommer der kun meget sjældent; det mest vemodige Øjeblik, jeg nationalt set har haft, var, da jeg i Tysker-tiden besøgte Dybbøl, det er jo ikke saa langt derfra. Jeg kan ikke bedømme dette Moments Rækkevidde; indtil videre vil jeg dog mene, at man ikke behøver at regne med det i særdeles høj Grad.

Saa er der et andet Moment, som ogsaa kan spille en vis Rolle. Det er det Problem, om man med Rette kan sige, at Ruten er af en saadan Betydning, at man, selv om den paa en vis Strækning giver Under-skud, maa se bort derfra og alligevel opretholde den, med andre Ord, om Ruten er af den Art, at man med Rette kan kalde den en gennemgaaende Rute.

De tidligere ærede Talere har jo frem-sat den Anskuelse, at det var en gennem-gaaende Rute af ikke ringe Betydning. Jeg maa tilstaa, at indtil videre kan jeg ikke give denne Opfattelse Tilslutning. Den ærede sidste Taler nævnte, at for visse Folk fra Als var Rejsen til København ad denne Rute 100 km kortere end om ad Tinglev. Nu ved jeg ikke rigtig, hvor paa Als man skal befinde sig for, at der kan komme en Merafstand paa 100 km frem. Hvis vi tager det afgørende Punkt, Sønderborg, vil jeg tro, at der ikke kan være Tale om 100 km's Merafstand. Naar alt kommer til alt, er det for øvrigt ikke Afstanden, det væsentligst kommer an paa; til en vis Grad kan man sige, at det er det, som det koster at rejse den paagældende Strækning, der har Betydning, men stort set er det i afgørende Grad Tiden, det tager at tilbagelægge Rejsen, det kommer an paa.

Selv om det drejer sig om 60 eller 70 km, tror jeg, ingen vil benægte, at man alligevel kan komme hurtigere over Fredericia, naar vi om nogle Aar faar Lille Bælts Broen; og efter de senest foreliggende Op-lysninger med Hensyn til Fundamenterin-gen af Pillerne ved Lille Bælts Broen nærer jeg ikke mere den Bekymring, jeg tidligere har næret for, at Broen ikke skal komme saa hurtigt som ventet, man kan næsten være sikker paa, at Lille Bælts Broen vil komme til den fastsatte Tid. Og saa snart man har den, vil selv en Merafstand paa 100 km ikke give en længere Køretid end Rejsen over Mommark, idet det er klart,

at man med et Sejlfartøj ikke kommer nær saa hurtigt frem; det er ogsaa klart — det har i høj Grad været Begrundelsen for Anlæget af Lille Bælts Broen —, at der gaar en hel Del Tid til Spilde, hver Gang man skal stige om i en Færge.

Lægger vi alle disse Hindringer, om jeg saa maa kalde dem, sammen, vil Forholdet være det, at man ikke kommer hurtigere den ene Vej end den anden.

Man kan naturligvis af en eller anden Grund vælge Søvejen; men jeg tror jo rigtignok, at netop det Moment, at en Del af Rejsen gaar over Søen, afgjort i langt højere Grad vil virke til, at det store Fler-tal netop *undgaar* den Rute. At Søen skulde virke tiltrækkende for Biltrafikken, kan man hurtigt blive enig om at benægte; i den Henseende vil denne Rute aldrig kunne faa den fjerneste Betydning undtagen for dem, der tager denne Vej af rent turist-mæssige Grunde og ønsker at komme ned og se netop disse Egne. En Bilist fra Sjælland vil det aldrig falde ind at tage ad den Rute, det tror jeg at turde paastaa, naar han ellers skal skynde sig, og det skal Bilister næsten altid, i Særdeleshed naar de ikke har noget at bruge Tiden til; en saa-dan Bilist vil ganske afgjort vælge Lille Bælts Vejen, naar Broen er der.

Hertil kommer yderligere det Materiel, man maa køre med, naar man rejser henholdsvis over Fredericia eller nedover Syd-fyn. Jeg forstaa, at man vil benytte gennemgaaende Vogne, og det bliver vel sag-tens Statsbanevogne; skulde det ikke blive det, er jeg ganske enig med den ærede sidste Taler i, at saa vil det sydfynske Materiel i sig selv blive en Hindring for, at denne Rute overhovedet kan oparbejdes til at blive af nogen Betydning. Naar vi staa overfor det Materiel, Statsbanerne, vist i høj Grad paa den højtærede Ministers Foranledning fra en tidligere Periode, benytter, nærer jeg ingen Tvivl om, at man vil foretrække Statsbanerne for Privatbanerne, alt taget i Betragtning.

Jeg tror altsaa ikke paa Rutens videre Betydning som en gennemgaaende Rute.

Jeg kommer saa til det tredie Moment, som kunde være afgørende; det er de Forpligtelser, Staten paa et vist Tidspunkt har paataget sig og maaske af moralske Grunde mener at burde opfylde, eventuelle Forpligtelser, den vedblivende har, og som under alle Omstændigheder vil koste Penge, maaske saa mange, at man hellere vil tage den Ordning, her foreslaas.

Der har været henvist til Kommis-sionsbetænkningen. Denne Henvi-sning til,